

Tekst: 1 Korintiërs 15: 58

Thema: **Pasen in ons gewone, alledaagse leven**

Liturgie: Welkom
Gezang 457: 1,2,3,4 (Heilig, heilig, heilig)
Stilte en begroeting
Zingt met de vogels mee een lied (ZG 174: 2,3)
Gebed
Bernetsjerke
Lezen 1 Korintiërs 15: 1-11 en 51-57
Gezang 300: 1,6 (Eens als de bazuinen klinken)
Lezen 1 Korintiërs 15: 58
NLB Lied 717: 4 (Betrek ons eens voor al/melodie Gezang 44)
Preek
Gezang 210 : 1,3,4 (Sta op een morgen ongedacht)
Collecten
Dankgebed
Gezang 304: 1,2,3 (God is getrouw)
Zegen
Gezang 456: 3 (Amen, amen, amen, zingen wij nu samen)

Vorige week hebben we Pasen gevierd.

Een machtig feest.

Het feest van de overwinning op de dood. Jezus staat op uit de dood. Onvoorstelbaar. Dat is niet te bevatten. Maar we hebben het gevierd. En hoe! Uit volle borst zongen wij voor de opgestane Heer: "U zij de glorie" en "Daar juicht een toon, daar klinkt een stem". En ook die regels: "Nu jaagt de dood geen angst meer aan, want alles, alles, is voldaan. Wie in 't geloof op ziet, die vreest voor dood en helle niet".

Ja, daar wordt je dan in meegenomen. In de jubel en in de vreugde van Pasen. Hoe confronterend dat misschien ook was. Maar het is wel de doorbraak. Het leven dat doorbreekt. Dat doorgaat. De dood is niet meer het eindpunt, waar alles ophoudt. Maar het is een doorgang geworden. Een doorgang naar het leven in het licht. Naar het leven met God. Het leven in de hemel.

Maar dan is Pasen voorbij. Je komt weer met de beide beentjes op de grond.

Je pakt je werk weer op. En de was moet weer gedaan worden.

Je moet weer naar school.

Zo rolde je weer in de sleur van het leven.

En Pasen verdween weer naar de achtergrond.

Je werd opgeslokt door het gewone, alledaagse leven.

En als je daar zo over nadenkt, dan lijkt Pasen wel op een eiland. Het staat los van je werk en van de rest van je leven. Je ervaart een grote kloof. Hier heb je Pasen met al z'n blijdschap. En daar heb je je gewone, alledaagse leven met z'n leuke dingen, maar ook met z'n minder leuke dingen.

De vraag, waar we vanmorgen met elkaar over na willen denken, is: Heeft Pasen ook nog iets te maken met de gewone, alledaagse leven.?

Heeft Pasen iets te maken met jouw werk in huis, als je voor de zoveelste de was uit de

wasmand haalt om het in de wasmachine te doen en er niet lang daarna achterkomt, dat de wasmand weer vol zit met vuile was?

Heeft Pasen ook iets te maken met jouw werk als boer, als je elke dag de koeien verzorgt, de stal aanveegt en als je twee of drie keer per dag de koeien moet melken?

Heeft Pasen ook iets te maken met jouw dag op school, als je weer naar die les moet gaan, waar jij je verveelt en waar jij denkt, waarom moet ik dat eigenlijk allemaal leren? Waar is dat goed voor?

Het valt mij op dat er in dat stukje, dat wij zojuist gelezen hebben –dat stukje uit 1 Korintiërs 15- twee keer het woord “tevergeefs” voorkomt.

Aan begin: Broeders en zusters, ik herinner u aan het evangelie dat ik u verkondigd heb, dat u ook hebt aangenomen, dat uw fundament is 2 en uw redding, als u tenminste vasthoudt aan de boodschap die ik u verkondigd heb. Anders bent u tevergeefs tot geloof gekomen.

En aan het eind: in het besef dat door de Heer uw inspanningen nooit tevergeefs zijn.

Tevergeefs.

Zo kun je sommige dingen in je leven wel ervaren.

Niet altijd. Er zijn gelukkig ook hele leuke en hele mooie dingen in het leven, waar je van geniet en die nooit te lang kunnen duren.

Maar wat ik zojuist zei over de was doen.

Over de steeds terugkerende dingen op je werk.

En over het leren op school.

Dan kan soms die gedachte wel eens naar binnen sluipen van: Ja, waarom doe ik dat eigenlijk? Wat is het nut daar nou van? Er zijn toch wel veel mooiere en veel belangrijkere dingen te bedenken en te doen, dan op school of op het kantoor te zitten of de huishouding te doen?

En dan kunnen de gedachten nog verder gaan: Wat ik doe stelt niet zo veel voor. Dat is vast niet belangrijk. Als iemand vraagt, wat voor werk ik doe, dan durf ik haast niet te zeggen, dat ik huisvrouw ben, want dat telt niet. Dat bedoelen ze niet.

En dan gaan we nu weer eens kijken naar die tekst uit 1 Korintiërs 15. Dat laatste vers: Kortom, geliefde broeders en zusters, wees standvastig en onwankelbaar en zet u altijd volledig in voor het werk van de Heer, in het besef dat door de Heer uw inspanningen nooit tevergeefs zijn.

Kortom.

Paulus vat alles samen.

Daar zit dat hele hoofdstuk in opgesloten.

Het is wel goed om daar even bij stil te staan. Want het lijkt hier over iets heel anders te gaan.

Het gaat in het hele hoofdstuk over de betekenis van Pasen en het geloof in de opstanding van Jezus Christus. En dan in dat laatste vers gaat het opeens over standvastig en onwankelbaar zijn. En over je inspanningen.

En je denkt even: Okay, dat is heel praktisch. Maar je denkt ook: Wat heeft dat nu te

maken Pasen en met de opstanding? Wat heeft dat nou te maken met hele hoofdstuk?

En dan zegt Paulus: Dat heeft er alles mee te maken. En daarom schrijf ik ook heel bewust dat woordje "kortom".

Kortom, geliefde broeders en zusters, wees standvastig en onwankelbaar en zet u altijd volledig in voor het werk van de Heer, in het besef dat door de Heer uw inspanningen nooit tevergeefs zijn.

In de oudere vertaling staat er het woordje: Daarom.

Daarom, wees standvastig, onwankelbaar. Te allen tijde overvloedig in het werk van de Heer, wetende dat je arbeid niet vergeefs is in de Heer.

En dan wordt die link ook gelegd met het hele hoofdstuk. Het vloeit daaruit voort. Juist omdat de Heer is opgestaan, nu vangt het nieuwe leven aan.

Dus ... wees standvastig, onwankelbaar; zet u altijd volledig in voor het werk van de Heer, in het besef dat door de Heer uw inspanningen nooit tevergeefs zijn.

Standvastig en onwankelbaar. Door Pasen sta je niet op dun ijs, maar op vaste grond. Pasen geeft je houvast en het zet je leven in het licht van God en van zijn toekomst. Het laat zien waar jouw leven op uitloopt. En dankzij de opstanding van Jezus Christus is dat niet een hopeloos einde, maar jouw leven loopt dankzij Pasen uit op een eindeloze hoop.

En dat is iets waar je voor mag gaan. Je volledig inzetten in het werk van de Heer.

En dat werk van de Heer, dat is niet alleen het werk in de kerk. Dat is niet alleen evangeliseren. Dat is ook niet alleen het werk van zendelingen, die naar het buitenland gaan om daar Gods boodschap te brengen.

Nee, dat werk van de Heer, dat zijn ook de dagelijkse dingen, die je doet. Dat is ook jouw taak op school. Dat is ook de was doen. En dat is ook opruimen. Dat werk van de Heer, dat doe je in je gewone, alledaagse leven.

Want ook dat werk doe je niet alleen voor je gezin, doe je niet alleen anderen, doe je ook niet alleen voor jezelf. Maar ook dat is werk van de Heer. Werk van de Schepper van het leven.

En die Schepper van het leven, die zorgt voor het leven. Die zorgt voor zijn schepping. Ja zelfs als dat leven door onze ongehoorzaamheid op een doodlopende weg terecht komt, dan zorgt Hij ervoor dat dat leven toch door kan gaan. Zelfs dwars de dood en het graf heen. Hij blijft betrokken bij Zijn schepping en Hij geeft het leven ook aan jou en mij.

Maar waarom geeft Hij dat leven nou aan ons? Wat is Gods bedoeling? Hij geeft ons het leven om voor Zijn schepping te zorgen. Hij geeft ons het leven om te doen wat onze hand vindt om te doen. Hij geeft ons het leven om er van te genieten en om daarmee God groot te maken.

En God groot maken, dat doe je niet alleen als je bidt of je een christelijk lied zingt. Maar God groot maken doe je ook, als je die vuile sokken uit de wasmand haalt, als jij je verder wilt ontwikkelen en dingen leert op school, als jij trouw je werk op het kantoor of op het bedrijf doet. Dat is allemaal werk van de Heer.

En wat heeft dat nou met Pasen te maken? Nou alles. Want door Pasen komen al die inspanningen in een ander licht te staan. In een hoopvol licht. In het licht van Gods toekomst.

Het werk wat we hier mogen doen, dat is zeg maar allemaal voorbereidingswerk.

Als er iets gebouwd moet worden, dan horen de voorbereidingen daarbij. De grond moet onderzocht worden, want het gebouw moet wel standvastig en onwankelbaar zijn. Er moet een plan worden gemaakt worden. Wat moet er eerst gebeuren? Wanneer komen de metselaars en wanneer de timmermannen? De stucadoors moeten ingepland worden en de elektriciens. Zo heeft iedereen een taak en ze zijn allemaal belangrijk.

Nou, zo is God aan het werk om Zijn toekomst door te laten breken. Zo is God aan het werk om Zijn Koninkrijk te bouwen. Zijn Koninkrijk van vrede en van recht. En jij en ik worden daarbij ingeschakeld. We mogen daar nu al mee bezig zijn en God gebruikt het om Zijn Koninkrijk te bouwen. Daarom is jouw liefde en jouw trouw, jouw inzet, voor God van grote waarde. Dat is voor Hem niet tevergeefs. Zo ben jij een middel, een instrument in Gods hand om het leven door te laten gaan en om te zorgen voor Zijn schepping.

En, o ja, nog één ding. Schiet nou niet gelijk door in het andere uiterste, dat je dan denkt, dat je alleen maar moet werken, werken, werken. Je kunt als workaholic veel goeds doen, maar tegelijkertijd kun je ook roofofbouw plegen op jezelf. En dat is ook niet de bedoeling. De God die jouw het leven geeft, vraagt niet alleen om voor anderen te zorgen. Maar ook voor jezelf. Heb je naaste lief, als jezelf! Dus ook op tijd rusten. En na het werk ook genieten van het leven. Genieten van een spelletje, van je geliefde, van je kinderen en kleinkinderen. Genieten van een frisje een wijntje of glas bier. Dat mag ook. En als jij daar van geniet, dan geniet God ook. De God van het leven. De Heer van de schepping, die ons op deze plaatst om te werken en ook te genieten. En die aan ons leven en onze inzet ook zin en doel geeft.

Kortom, geliefde broeders en zusters, wees standvastig en onwankelbaar en zet u altijd volledig in voor het werk van de Heer, in het besef dat door de Heer uw inspanningen nooit tevergeefs zijn.

Amen

Piet Hulshof
3 april 2016